Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. *Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu* valodu un tulkošanas politiku [Saite].

Lēmums par Eiropas Komisijas atteikumu piešķirt publisku piekļuvi dokumentiem par pelaģisko un tunzivju zvejniecību revīziju Īrijā (lieta 757/2022/MIG)

Lēmums
Lieta 757/2022/MIG - **Uzsākta {0}** 06/05/2022 - **Lēmums par {0}** 16/09/2022 - **Iesaistītā iestāde** Eiropas Komisija (Nav konstatēta kļūda pārvaldībā) |

Lieta attiecās uz Eiropas Komisijas atteikumu piešķirt sūdzības iesniedzējam publisku piekļuvi dokumentiem par Komisijas revīziju un Īrijas iestāžu administratīvo izmeklēšanu, kas lika Komisijai atsaukt Īrijas kontroles plānu attiecībā uz zvejas produktu svēršanu. Komisija apgalvoja, ka revīzijas pēcpārbaude joprojām turpinās un ka dokumentu publiskošana kaitētu pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzībai.

Ombude konstatēja, ka Īrijas iestādes vēl nav īstenojušas Komisijas ieteikumus un tādējādi vēl nav novērsušas konstatētos trūkumus. Tas nozīmē, ka revīzijas pēcpārbaude joprojām turpinās. Ņemot vērā to, ka Komisija varētu sākt pārkāpuma procedūru pret Īriju, ja šie trūkumi netiks pietiekami novērsti, ombude uzskatīja, ka ir pamatoti, ka Komisija paļaujas uz vispārēju prezumpciju par informācijas neizpaušanu. Ombude arī konstatēja, ka sūdzības iesniedzēja argumenti nebija tādi, lai pierādītu, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā.

Ņemot to vērā, ombude secināja, ka Komisijas atteikums piešķirt publisku piekļuvi strīdīgajiem dokumentiem bija pamatots, un slēdza izmeklēšanu, kurā netika konstatēta kļūda pārvaldē.

Sūdzības priekšvēsture

1. Eiropas Savienība (ES) ar savu kopējo zivsaimniecības politiku [1] ir ieviesusi noteikumu kopumu Eiropas zvejas flotu ilgtspējīgai pārvaldībai un zivju krājumu saglabāšanai.

2. Lai nodrošinātu šo noteikumu pareizu piemērošanu, ES ir izveidojusi zivsaimniecības kontroles sistēmu [2] Šī sistēma ietver jūrās un okeānos iegūto zivju nozvejas uzraudzību un reģistrēšanu. Šajā nolūkā sistēma paredz, piemēram, zivju nozvejas svēršanu *pirms* to transportēšanas no ostas uz iekārtu uz sauszemes. Atkāpjoties no minētā, svēršanu *pēc* transportēšanas var atļaut, ja attiecīgā dalībvalsts pieņem attiecīgu kontroles plānu, kas pienācīgi novērš izkrauto zivju svara nepareizas uzskaites risku. Šis plāns ir jāapstiprina Eiropas Komisijai.

3. Īrija izveidoja šādu kontroles plānu, ko Komisija apstiprināja 2012. gadā [3] Saskaņā ar minēto plānu Īrijai ar zināmiem nosacījumiem tika atļauts pēc transportēšanas no izkraušanas vietas uz apstiprinātu sauszemes iekārtu nosvērt zvejas produktus.

4. Komisija 2018. gada martā veica revīziju par sistēmām, ko Īrijas iestādes bija ieviesušas, lai kontrolētu zivju un tunzivju nozveju svēršanu. Revīzijā tika konstatēti vairāki trūkumi, un Komisija lūdza Īriju veikt administratīvu izmeklēšanu šajā jautājumā. Īrijas iestādes veica administratīvu izmeklēšanu un 2019. gada decembrī iesniedza Komisijai savu galīgo ziņojumu. Pamatojoties uz sniegto datu novērtējumu, Komisija secināja, ka Īrija nav novērsusi lielāko daļu konstatēto trūkumu. Kā tūlītēju pasākumu Komisija 2021. gada aprīlī atsauca savu apstiprinājumu Īrijas kontroles plānam [4] .

5. 2021. gada maijā sūdzības iesniedzējs, organizācija, kas pārstāv Īrijas zvejniekus, lūdza Komisiju piešķirt publisku piekļuvi [5] dokumentiem, kas attiecas uz tās revīziju un Īrijas iestāžu veikto administratīvo izmeklēšanu. Tā norādīja, ka, tā kā Īrijas kontroles plāna atsaukšana ir nelabvēlīgi ietekmējusi puses, tās dalībniekiem steidzami ir nepieciešams piekļūt šajos dokumentos ietvertajai informācijai, lai saprastu šī lēmuma pamatojumu un varētu izmantot savas tiesības uz piekļuvi tiesai.

6. Komisija identificēja 21 dokumentu un atteica piekļuvi, apgalvojot, ka uz dokumentiem attiecas vispārēja prezumpcija par nepieejamību, pamatojoties uz vajadzību aizsargāt pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķi [6] .

7. Sūdzības iesniedzējs 2021. gada jūlijā lūdza Komisiju pārskatīt savu lēmumu atteikt piekļuvi (iesniedzot “apstiprinošu pieteikumu”). Tā apgalvoja, ka Komisijai būtu jāizpauž pieprasītie dokumenti, lai nodrošinātu pārredzamību un pārskatatbildību tās lēmumu pieņemšanā.

8. 2021. gada oktobrī Komisija pieņēma apstiprinošu lēmumu, ar kuru tā atstāja spēkā savu atteikumu piešķirt publisku piekļuvi.

9. Neapmierināts ar Komisijas galīgo lēmumu, sūdzības iesniedzējs 2022. gada aprīlī vērsās pie ombuda.

10. Sūdzības iesniedzējs ir arī iesniedzis līdzīgus lūgumus, lūdzot piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem, divām Īrijas iestādēm, kuras atteicās tos izpaust.

Izmeklēšana

11. Ombuds sāka izmeklēšanu par Komisijas atteikumu piešķirt publisku piekļuvi sūdzības iesniedzēja pieprasītajiem dokumentiem.

12. Izmeklēšanas gaitā ombuda izmeklēšanas grupa pārskatīja 21 strīdīgo dokumentu, kā arī sūdzības iesniedzēja saziņu ar Īrijas iestādēm par piekļuves pieprasījumiem, ko tā iesniedza valsts līmenī. Turklāt izmeklēšanas grupa tikās ar Komisijas pārstāvjiem, lai iegūtu papildu informāciju par to, kā tā ir izskatījusi sūdzības iesniedzēja piekļuves pieprasījumu, un par pašreizējo stāvokli saistībā ar turpmākiem pasākumiem pēc Komisijas revīzijas un administratīvās izmeklēšanas, ko veica Īrijas iestādes. [7] Ombuds pēc tam nosūtīja sūdzības iesniedzējam sanāksmes ziņojuma kopiju un pēc tam saņēma sūdzības iesniedzēja komentārus par ziņojumu.

Izvirzītie argumenti

13. Apstiprinošajā lēmumā **Komisija** apgalvoja, ka var prezumēt, ka dokumentu publiskošana kaitētu tās revīzijas mērķim. Konkrētāk, revīzijas pēcpārbaude joprojām turpinās. Tādējādi dokumentu izpaušana negatīvi ietekmētu dialogu ar Īrijas iestādēm. Tas mazinātu attiecīgo valsts iestāžu vēlmi konstruktīvi piedalīties notiekošajās izmeklēšanās un mainītu dialoga divpusējo raksturu. Tādējādi tas liegtu Īrijas iestādēm tiesisko paļāvību uz Komisijas lojālu sadarbību un pakļautu attiecīgos Komisijas dienestus paredzamajam ārējam spiedienam.

14. Ņemot vērā šo vispārējo pieņēmumu par nepieejamību, Komisija arī uzskatīja, ka tai nav jāizvērtē, vai varētu piešķirt daļēju piekļuvi.

15. Visbeidzot, Komisija norādīja, ka sūdzības iesniedzēja minētās intereses ir privātas vai pārāk vispārīgas. Tādējādi Komisija secināja, ka izpaušanai nav sevišķu sabiedrības interešu.

16. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, tā kā Komisijas revīzijas ziņojums ir pabeigts un ir pieņemts lēmums atcelt Īrijas kontroles plānu, Komisijas revīzijas mērķis ir sasniegts un revīzijas procedūra vairs nav jāaizsargā. Tādējādi sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Komisijai vajadzēja piešķirt piekļuvi vismaz dažām dokumentu daļām, aizklājot tās daļas, kas attiecas uz vēl pieņemamo lēmumu.

17. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka Komisijas arguments, ka tai ir jāsaglabā attiecības ar attiecīgo dalībvalsti, neatbilst faktam, ka tā pirms lēmuma pieņemšanas par piekļuves pieprasījumu nav apspriedusies ar Īrijas iestādēm.

18. Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs atkārtoja, ka informācijas izpaušanai ir sevišķas sabiedrības intereses.

19. Tikšanās laikā ar ombuda izmeklēšanas grupu **Komisija** paskaidroja, ka tā nav apspriedusies ar Īrijas iestādēm, jo uzskatīja, ka visiem attiecīgajiem dokumentiem ir

piemērojama vispārēja prezumpcija par neizpaušanu.

20. Komisija arī norādīja, ka lielākā daļa revīzijā konstatēto trūkumu vēl nav novērsti un ka turpmākie pasākumi joprojām turpinās. Piemēram, Īrijas iestādēm joprojām ir jāiesniedz pārskatīts kontroles plāns, ko tā plāno saņemt līdz gada beigām. Turklāt Komisija paskaidroja, ka turpmākie pasākumi ir savstarpēji saistīti ar citiem aktuāliem jautājumiem, piemēram, jautājumiem par iepriekšējo kvotu patēriņu.

21. Komisija norādīja, ka gadījumā, ja Īrijas iestādes apmierinoši neīstenos ieteikumus, ko tā bija sniegusi, un tādējādi nenovērsīs revīzijas laikā konstatētos trūkumus, varētu būt nepieciešams uzsākt oficiālu pārkāpuma procedūru pret Īriju.

22. Visbeidzot, Komisija norādīja, ka ES zivsaimniecības kontroles sistēmai piemērojamie noteikumi prasa konfidencialitāti [8] .

Ombuda novērtējums

23. ES tiesas ir atzinušas, ka ES iestādes var noraidīt lūgumus par publisku piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz "vispārēju prezumpciju" par noteiktu kategoriju dokumentu neizpaušanu [9] Tas nozīmē, ka attiecīgajai iestādei nav atsevišķi jāpārbauda attiecīgie dokumenti, t. i., tai nav jāizvērtē, kā dokumentu publiskošana konkrēti un individuāli kaitētu aizsargātajām interesēm. Drīzāk iestāde var pieņemt, ka, tā kā attiecīgie dokumenti ietilpst noteiktā kategorijā, jebkura no tiem publiskošana kaitētu aizsargātajām interesēm.

24. Viena no šīm kategorijām ietver dokumentus, kas saistīti ar pienākumu neizpildes procedūrām "pirmstiesas posmā" [10] .

25. Komisija ir atbildīga par to, lai dalībvalstis uzraudzītu ES tiesību aktu efektīvu piemērošanu, īstenošanu un izpildi [11] Ja dalībvalsts nepilda kādu pienākumu saskaņā ar ES līgumiem, Komisija var veikt pasākumus (pārkāpuma procedūras), lai izbeigtu "pārkāpumu". Lai izvairītos no oficiālas pienākumu neizpildes procedūras, ja iespējams, Komisija ir ieviesusi "EU Pilot" procedūru — mehānismu, kas ļauj atrisināt problēmas, kuras rodas saistībā ar neatbilstību ES tiesību aktiem, agrīnā posmā (pirmstiesas posmā).

26. Tiesa arī konstatēja, ka, ja Komisija, apspriežoties ar dalībvalsti, saņem pieprasījumu par publisku piekļuvi dokumentiem, tā var atsaukties uz vispārēju prezumpciju par neizpaušanu, pat ja tā vēlāk nolemj neuzsākt pienākumu neizpildes procedūru (piemēram, tāpēc, ka dalībvalstis pietiekami novērš attiecīgos trūkumus pirmstiesas posmā). [12]

27. Šajā gadījumā Komisija apgalvoja, ka gadījumā, ja Īrija nenovērsīs tās veiktajā revīzijā konstatētos trūkumus, var rasties nepieciešamība sākt formālu pārkāpuma procedūru. Komisija arī ticami paskaidroja, ka Īrijas iestādes joprojām īsteno ieteikumus, ko tā sniegusi šajā sakarā, un ka pārskatīta kontroles plāna izstrāde ir tikai viens no šā procesa aspektiem. Turklāt Komisija paskaidroja, ka revīzijas procedūra ir savstarpēji saistīta ar citiem notiekošiem jautājumiem.

28. Tādējādi ombuds norāda, ka pēc Komisijas revīzijas joprojām tiek veikti turpmāki pasākumi un ka vēl nav pieņemts galīgs lēmums par to, vai Komisija sāks pārkāpuma procedūru pret Īriju.

29. Ombuds arī norāda, ka noteikumi, kas reglamentē kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, prasa Komisijas konfidencialitāti.

30. Tāpēc ombuds uzskata, ka Komisijai bija pamatoti paļauties uz vispārēju prezumpciju par neizpaušanu, jo attiecīgo dokumentu publiskošana šajā posmā varētu apdraudēt centienus pabeigt revīzijas pēcpārbaudes, kā arī iespējamās pārkāpuma procedūras. Lai gan ir saprotams, ka varētu uzskatīt, ka izmeklēšana ir beigusies tiktāl, ciktāl Komisija ir pieņēmusi lēmumu, ar ko atsauc savu apstiprinājumu Īrijas kontroles plānam (iepriekš 4. punkts), izmeklēšana ir parādījusi, ka šo jautājumu nevar nošķirt no notiekošajiem turpmākajiem pasākumiem. Līdz ar to saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem Komisija var pamatoti atsaukties uz vispārēju prezumpciju par informācijas neizpaušanu.

31. Pieteikuma iesniedzēji, kas lūdz piekļuvi dokumentiem, var mēģināt atspēkot prezumpciju par neizpaušanu, piemēram, pierādot, ka publiskošanai ir sevišķas sabiedrības intereses [13] .

32. Sūdzības iesniedzējs, organizācija, kas pārstāv Īrijas zvejniekus, norādīja, ka Komisijas lēmums atsaukt Īrijas kontroles plānu ietekmē tās locekļus. Tā apgalvoja, ka tai ir nepieciešama revīzijas ziņojumā ietvertā informācija, lai izprastu šī lēmuma pamatojumu un ļautu tās locekļiem izmantot savas tiesības uz piekļuvi tiesai. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka Komisijai būtu jāizpauž pieprasītie dokumenti, lai nodrošinātu pārredzamību un pārskatatbildību tās lēmumu pieņemšanā.

33. Lai gan ombuds saprot, ka sūdzības iesniedzējs vēlas labi sagatavot jebkādu tiesvedību, saskaņā ar judikatūru tas nepārprotami ir privātas (nevis sabiedrības) intereses. Tomēr privātas intereses nav tādas, lai atceltu sabiedrības intereses aizsargāt Komisijas izmeklēšanu, kuras rezultātā var tikt ierosināta procedūra sakarā ar pienākumu neizpildi. ES tiesas ir arī precizējušas, ka vispārējie apsvērumi attiecībā uz pārredzamību nav pietiekami, lai konstatētu sevišķas sabiedrības intereses [14] .

34. Komisijas atteikums piešķirt piekļuvi strīdīgajiem dokumentiem katrā ziņā neliedza sūdzības iesniedzējam celt prasību tiesā. Informācija par Komisijas konstatētajiem trūkumiem, kuru dēļ tika atcelts kontroles plāns, piemēram, par pārkāpumiem izkrauto zivju svēršanā, jau ir publiski pieejama [15] .

35. Turklāt ombuds norāda, ka Īrijas iestādes sarakstē ar sūdzības iesniedzēju apgalvoja, ka attiecīgo dokumentu izpaušana varētu novest pie Īrijas kontroles sistēmas iespējamo nepilnību izmantošanas un ka tā varētu apdraudēt to notiekošās apspriedes ar Komisiju.

36. Ombuds arī norāda, ka gadījumā, ja dokumentu ir sagatavojis trešās personas (piemēram, dalībvalsts) autors, ES iestādēm nav pienākuma apspriesties ar autoru, ja ir skaidrs, ka dokumentu nevar publiskot [16] .

37. Līdz ar to ombuds uzskata, ka Komisijai bija pamats atteikt piekļuvi strīdīgajiem dokumentiem.

Secinājums

Pamatojoties uz izmeklēšanu, ombuds slēdz šo lietu ar šādu secinājumu:

Eiropas Komisija nav pieļāvusi administratīvas kļūmes, atsakot publisku piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.

Tomēr Ombuds mudina Komisiju pārskatīt, vai tā var publiskot abus ziņojumus pēc tam, kad būs pabeigti turpmākie pasākumi pēc revīzijas.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu **.**

Emily O'Reilly Eiropas ombuds

Strasbūrā, 2022. gada 16. septembrī

[1] Lai iegūtu vairāk informācijas, apmeklējiet: https://www.europarl.europa.eu/factsheets/en/sheet/114/the-common-fisheries-policy-origins-and-development [Saite].

[2] Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=celex%3A32009R1224 [Saite].

[3] Skatīt: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX%3A32012D0474 [Saite].

[4] Komisijas Īstenošanas lēmums, ar ko atsauc apstiprinājumu Īrijas kontroles plānam, kurš iesniegts attiecībā uz zvejas produktu svēršanu saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 61. panta 1. punktu (C(2021) 2423): https://www.sfpa.ie/LinkClick.aspx?fileticket=izZtPGYimLE%3D&portalid=0&resourceView=1 [Saite]; Lai iegūtu vairāk informācijas, apmeklējiet: https://www.sfpa.ie/LinkClick.aspx?fileticket=VkjVEF46H4w%3D&portalid=0&resourceView=1 [Saite].

[5] Saskaņā ar Regulu 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai

dokumenti: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=EN [Saite]

.

[6] Saskaņā ar Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu.

[7] Sanāksmes ziņojums ir pieejams šādā tīmekļa vietnē: https://www.ombudsman.europa.eu/doc/inspection-report/159757 [Saite].

[8] Padomes Regulas (EK) Nr. 1224/2009 101. pants (minēts iepriekš).

[9] Sk., piemēram, Tiesas 2013. gada 14. novembra spriedumu *lietā LPN un Somija pret Komisiju* , lietas C-514/11 P un C-605/11 P, 55., 65.–68. punkts:

https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62011CJ0514&qid=1661257928667 [Saite].

[10] Turpat, 65. punkts.

[11] Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 1. punkts un Līguma par Eiropas Savienības darbību 258. pants.

[12] 2017. gada 11. maija spriedums lietā *Zviedrija un Spirlea/Komisija* , C-562/14 P, 45. punkts: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62014CJ0562&qid=1661257976036 [Saite].

[13] *LPN un Somija/Komisija* , minēts iepriekš, 66. punkts.

[14] Tiesas 2014. gada 2. oktobra spriedums *lietā Strack/Komisija* , C-127/13 P, 128.–131. punkts: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62013CJ0127&qid=1661328163711 [Saite].

[15] Sk., piemēram, iepriekš minēto Komisijas Īstenošanas lēmuma 2.–4. punktu:

"(2) Komisija 2018. gadā Īrijā veica revīziju, kuras mērķis bija uzraudzīt kontroles plāna īstenošanu. Šīs revīzijas konstatējumi atklāja pārkāpumus, ko vēlāk apstiprināja arī Īrijas kompetentās iestādes veiktā administratīvā izmeklēšana, kas atklāja, ka Īrija nav nodrošinājusi kontroles plāna efektīvu īstenošanu saskaņā ar pienākumiem, kas izriet no Regulas (EK) Nr. 1224/2009.

(3) Jo īpaši operatoriem nebija "mērķim atbilstošas svēršanas sistēmas", kā paredzēts kontroles plāna 5. punktā, un revīzijā tika konstatētas manipulācijas ar svēršanas sistēmām. Turklāt, lai gan Īrija zināja par šiem trūkumiem, tā neveica atbilstošus pasākumus, lai novērstu šādu neatbilstību, jo īpaši atsaucot kontroles plāna 8. punktā paredzēto atļauju svēršanai pēc transportēšanas. Līdz ar to kontroles plāns nesamazina sistemātisku manipulāciju risku saistībā

ar pelaģisko nozveju svēršanu Īrijā un to, ka operatori nozvejas deklarē nepilnīgi.

(4) Tāpēc Īrija nevarēja garantēt izkrauto nozvejas daudzumu efektīvu kontroli un līdz minimumam samazināt kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu neievērošanas risku. Nespēja nodrošināt pienācīgu svēršanu apdraud arī paziņoto datu precizitāti, kas ir būtiski kontroles nolūkos un zvejas kvotu apguves uzraudzībai."

[16] Regulas 1049/2001 4. panta 4. punkts.